

Т.Б. Кушнір, канд. екон. наук, доц. (ХДУХТ, Харків)

РОЗРОБКА КОНЦЕПЦІЇ УПРАВЛІННЯ ТОРГОВЕЛЬНОЮ ІНФРАСТРУКТУРОЮ РЕГІОНАЛЬНОГО СПОЖИВЧОГО РИНКУ УКРАЇНИ

За сучасних умов на тлі кризових явищ, економічних негараздів, політичної дестабілізації у державі спостерігається втрата управління на всіх рівнях державної та господарської влади. Таке становище з точки зору споживчого ринку, з одного боку, формує у людей комплекс невпевненості, правової та соціальної незахищеності, що відповідно стримує платоспроможний попит, з іншого, і як наслідок, гальмує становлення торговельної інфраструктури споживчого ринку, сприяє її стагнації. Умовою подолання негативних тенденцій, виправлення проблем розвитку є створення такої системи та організаційної структури управління, яка б найбільшою мірою була адекватна новій політичній та економічній ситуації не тільки в Україні, але й світі взагалі. Розробка збалансованої системи управління торговельною інфраструктурою регіонального споживчого ринку передбачає синхронізацію діяльності інститутів і механізмів на досягнення кінцевих цілей при умові врахування зацікавленості всіх суб'єктів системи. Намагання сформуванню концепцію управління торговельною інфраструктурою повинно виходити не стільки з теоретичних положень, скільки з тих конкретних обставин реального стану споживчого ринку, як найважливіших, що потребують обов'язкового врахування й значною мірою впливають на цілі та кінцеві результати діяльності даної соціально-економічної системи. При цьому ставиться завдання знайти рішення не тільки для сучасного періоду інтеграційного пошуку можливих пріоритетів, а й для умов нормальної стабільної економіки.

Науковці та практики, які займаються вивченням проблем споживчого ринку, торгівлі, торговельного посередництва (О.М. Азарян, В.В. Апопій, О.В. Березін, О.Г. Біла, І.О. Бланк, Н.О. Власова, В.А. Гросул, Н.С. Краснокутська, В.Д. Лагутін, Л.О. Лігоненко, А.А. Мазаракі, М.В. Чорна, О.О. Шубін та ін.), розробкою питань розвитку окремих складових інфраструктури (П.Ю. Беленький, І.В. Бутирська, О.С. Новосьолов, А.С. Савощенко, С.П. Сонько, В.П. Федько, І.М. Школа та ін.), дослідженням теорії та методології управління (М. Альберт, В.М. Гець, П. Друкер, М.Х. Мескон, Т.Л. Миронова, Ф. Хедоурі, Ф.І. Хміль тощо) здебільшого акцентують свою увагу на окремих напрямках потемних досліджень. Тому, незважаючи на достатньо ґрунтовне вивчення

аспектів інфраструктури, споживчого ринку, торгівлі, процесу різнорівневого управління суб'єктами цих сфер, проблематика комплексного управління, координації діяльності, державного регулювання, узгодження інтересів суб'єктів торговельної інфраструктури споживчого ринку потребує подальшого вивчення на кожному етапі розвитку та більш глибокого висвітлення.

Грунтуючись на положеннях поведінкових теорій, регіональний споживчий ринок можливо розглядати як механізм регулювання процесів взаємодії споживачів, продавців і посередників, які формуються залежно від особливостей споживчих переваг і мотивацій [1, с. 117]. Управління соціально-економічним розвитком на регіональному рівні визначають як цілеспрямований вплив органів державної та регіональної влади за допомогою сукупності методів та інструментів на об'єкти управління у регіоні з метою досягнення поставлених цілей економічного і соціального розвитку [2].

Стратегічна мета управління розвитком інфраструктури споживчого ринку – створення таких організаційних, правових, інституціональних та інших умов для функціонування суб'єктів інфраструктури, які б сприяли максимально повній реалізації стратегічних завдань розвитку споживчого ринку в цілому [3, 224].

Отже, під час розробки концепції управління торговельною інфраструктурою регіонального споживчого ринку треба враховувати, що це таке управління є однією з форм цілеспрямованого впливу регіональних органів на економічні взаємини у сфері обігу, які складаються між виробниками, споживачами та торговельними посередниками відносно організації актів купівлі-продажу споживчих товарів (послуг) з метою спрямування її у визначеному загальнодержавному стратегічному напрямку розвитку, та представляє собою сукупність законодавчих, виконавчих та контролюючих заходів та важелів правового, адміністративного і економічного характеру, які використовуються регіональними органами управління для впливу на економіку споживчого ринку, стан попиту та пропозиції на ньому.

Список джерел інформації

1. Данильченко В. А. Подходы к определению сущности регионального потребительского рынка / В. А. Данильченко // Экономика Крыма. – 2012. – № 4(41). – С. 116–119.

2. Курмасев П. Ю. Сутність механізму управління регіональним соціально-економічним розвитком [Електронний ресурс] / П. Ю. Курмасев. – Режим доступу: <http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2009/Economics/44539.doc>.

3. Споживчий ринок України: методологія дослідження та регулювання : монографія / Л. О. Лігоненко [та ін.] ; за заг. ред. Л. О. Лігоненко. – К. : КНТЕУ, 2007. – 378 с